

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

Всичко което напиша извира от сърцето ми. Да пиша – значи, че не изневерявам на себе си и е начин да изразя себе си. За мен да пиша е естествено като дишането. Литературата е призвание, което е дадено свише. Пиша, защото вярвам, че думите имат магическа сила и било то в стих или в добре поднесен разказ или приказка, то непременно се случва чудо. Думите не просто докосват души, те

светят в тъмното, избърсват сълзи или раждат такива, сътворяват един по-добър свят, плетат нишки между сърцата на хората, силни са като като стълба по която не просто се изкачваш, а улавяш в длани небето и самият ти ставаш небе...

Работя, като...

Работя, като експерт в сферата на културната политика, но най-вече работя върху себе си. :) 24 часа в денонощието.

За последно плаках, защото...

За последно плаках, защото сънувах, че татко умира. Сълзите пречистват и всяка сълза има различен цвят и аромат в зависимост от причината поради, която се е родила. Плача и от радост и от мъка, плача, когато ми се плаче.

Ще променя миналото си, защото...

Ще променя миналото си, защото всяко връщане към него е различно, като водата, която тече...а всичко тече и всичко се променя,

...И всеки път да откриваш нещо ново. Когато думите звучат като добре омесен хляб, криещ в себе си целия свят и всичко извън него.

и нищо не е такова каквото е било или каквото е. То е. И във всеки един миг не е това което е.

Ако имах двойник...

Ако имах двойник... никак нямаше да си приличаме, защото сме уникални по своята същност.

Не ми стига смелост за...

Не ми стига смелост да изкрещя, точно когато искам да го направя. И душата ми крещи мълчаливо.

Никога няма да опитам...

Никога няма да опитам...Леле! **Никога** не съществува, то е като другата страна на някога, едва ли не, или може би...Никога не казвам никога! :)))

Моята рецепта за успех е...

Моята рецепта за успех е вярата в себе си и любовта към хората, любовта във всичките ѝ измерения.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

Навярно спи в черупката на орех...

Незададеният въпрос е като неродената мома. В момента не се сещам, но обещавам, че роди ли се, то непременно ще го споделя.

Критиката по мой адрес я...

Критиката по мой адрес я приемам, а когато е градивна се възползвам от нея.

Най-добрият и ценен съвет е...

Най-добрият и ценен съвет е да обичаме ближния си, да прощаваме и да бъдем себе си. И да не даваме съвети, когато не са ни поискани.

Звездната болест заразна ли е?

Моля, дайте ми определение и препоръчителна литература, за да се оринтирам в този така пълен с болести свят. :)

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Добрата литература е катарзисната литература. Неостаряващата ли-

тература е добрата литература. Тази, която те кара да се връщаш към нея. Добрата литература е като вкусното ястие. Простичко и същевременно необикновено, за помнящо се, каращо те да се връщаш към него...И всеки път да откриваш нещо ново. Когато думите звучат като добре омесен хляб, криещ в себе си целия свят и всичко извън него.

Съвременник или класик...

За всеки има място под слънцето. Съвременник.

Сега или утре...

Сега, защото днес рисуваме и изплитаме златните нишки на бъдното...А и утре пак ще бъде сега, но в друг момент.

Бързо или утвърдително...

Бързата работа – срам за майстора! НО...по-добре Джаста Праста, отколкото Циндил Пиндил. Златната среда е хармоничната среда.

Какво е България?

Родината, която обичам въпреки всичко и въпреки.

Четете ли е-книги?

Да, чета е-книги, но предпочитам книжните. Обичам да ги чувствам с пръстите си, да ми мирише на книга обичам, явно съм традиционалистка. Едва ли има друг луд в този модерен свят, който пътувайки да носи повече книги в куфара си, отколкото тоалети.

Продължете изречението Е-същност е... една от многото ни същности. Навярно е парче небе от необхватната човешка душа.